

COMUNICAT DE PRESĂ

În ziua de 27 februarie 2017, Plenul Curții Constituționale, investit în temeiul dispozițiilor art.146 lit.e) din Constituție și ale art.11 alin.(1) pct.A lit.e), precum și ale art.34, art.35 și art.36 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a luat în dezbateră cererea de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională dintre Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție și Guvernul României, cerere formulată de Președintele Senatului.

În urma deliberărilor, Curtea Constituțională, cu majoritate de voturi, a decis:

Curtea a constatat că a existat și există un conflict juridic de natură constituțională între Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție și Guvernul României, generat de acțiunea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție de **a-și aroga atribuția de a verifica legalitatea și oportunitatea unui act normativ, respectiv Ordonanța de urgență a Guvernului nr.13/2017, cu încălcarea competențelor constituționale ale Guvernului și Parlamentului, prevăzute de art.115 alin.(4) și (5) din Constituție, respectiv ale Curții Constituționale, prevăzute de art.146 lit.d) din Constituție.**

Curtea Constituțională a constatat că **aprecierea oportunității adoptării unei ordonanțe de urgență**, sub aspectul deciziei legiferării, constituie un atribut exclusiv al legiuitorului delegat (Guvernul României), care poate fi cenzurat doar în condițiile prevăzute expres de Constituție, respectiv doar pe calea controlului parlamentar, exercitat potrivit art.115 alin. (5) din Constituție.

Pe de altă parte, sub aspectul **controlului asupra legalității/constituționalității ordonanțelor de urgență ale Guvernului** (atât sub aspectul procedurii de adoptare, cât și al conținutului normativ), singura autoritate abilitată să efectueze această verificare este Curtea Constituțională, nicio altă instituție publică neavând competența materială în acest domeniu.

În fine, Curtea a reținut că, în acord cu Raportul privind "Relația dintre răspunderea politică și răspunderea penală în ceea ce privește activitatea membrilor Guvernului" (adoptat de Comisia Europeană pentru Democrație prin Drept - Comisia de la Veneția, cu ocazia celei de-a 94-a Sesiuni Plenare, desfășurate la Veneția, în 8-9 martie 2013), într-un stat de drept, guvernat de principiul separației puterilor, standardul de bază ar trebui să prevadă ca procedura penală să nu fie folosită ca sancțiune pentru divergențele politice. Astfel, pentru deciziile lor politice, miniștrii trebuie trași la răspundere prin mijloace politice, iar nu prin mijloace de drept penal.

Decizia este definitivă și general obligatorie și se comunică Președintelui Senatului României, Guvernului României și Ministerului Public – Direcția Națională Anticorupție și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Compartimentul Relații externe, relații cu presa și protocol al Curții Constituționale